

IDENTITET VED FULDMÅNE

Fuldmånetid.

Natten er blid

og månen uhyggelig stor.

Veje med poppel og veje med pil

lyser i skinnende mil efter mil,

og rummet har nærmet sig jord.

Fuldmånetid.

Engen er hvid.

Skarntyder er måneskinsskum.

Fuldmånebrænding og fuldmånehav

skyller mod gærde fra grøft og fra grav

med lys som det lysende rum.

Fuldmåneskær.

Rummet er her

og verden forvandlet og skøn.

Tit må jeg undrende spørge mit jeg:

Hvem er mon du? Er det dig, som er mig?

Og hvis er min hånd, som er grøn?

Identity at full moon. The night is gentle, the moon is uncannily large...The meadow is white...Full moon-breakers rush against fences...Space is here, the world transformed and pretty... Who are you then...and whose is my hand that is green?